

Notă de fundamentare

Secțiunea 1: Titlul proiectului de act normativ Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul energiei în vederea promovării producerii de biometan
Secțiunea a 2-a: Motivul emiterii actului normativ
2.1 Sursa proiectului de act normativ Proiectul de act normativ este inițiat de Ministerul Energiei, în vederea alinierii cadrului legislativ național la obiectivele strategice stabilite prin Planul Național Integrat în Domeniul Energiei și Schimbărilor Climatice 2025-2030 („PNIESC”) și Strategia Energetică a României 2025–2035, cu perspectivă până în 2050 („Strategia Energetică”). În subsidiar, prezentul act normativ se adoptă în vederea armonizării cadrului legislativ național cu prevederile Regulamentului (UE) 2024/1789 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 și (UE) 2022/869 și a Deciziei (UE) 2017/684 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 715/2009 („Regulamentul 2024/1789”). Necesitatea armonizării legislației naționale cu noile dispoziții europene derivă din angajamentele asumate de România la nivelul Uniunii Europene privind decarbonizarea sistemului energetic și integrarea gazelor din surse regenerabile, în special a biometanului, ca vector esențial pentru tranziția energetică. În plus, contextul geopolitic și economic actual, marcat de instabilitatea pieței gazelor naturale și de obiectivul Uniunii de a reduce dependența energetică de surse externe, impune accelerarea adoptării de măsuri legislative care să faciliteze producerea, injectarea, transportul și comercializarea biometanului. În temeiul Regulamentului (UE) 2026/261, România are obligația de a transmite Comisiei Europene, până la data de 1 martie 2026, Planul Național de Diversificare a gazelor, care trebuie să conțină măsuri efective și operaționale aflate în vigoare la nivel național. Regulamentul indică în mod expres biometanul drept instrument de diversificare a surselor de gaze. Regulamentele europene incidente au caracter direct aplicabil și produc efecte juridice în ordinea internă fără a necesita transpunere. Totuși, aplicarea lor efectivă presupune existența unor mecanisme operaționale și instituționale la nivel național, inclusiv reglementarea condițiilor de producere și integrare a biometanului în infrastructura existentă. Neadoptarea în timp util a cadrului normativ intern nu suspendă obligațiile europene, ci generează o situație de neaplicare efectivă a regulamentelor, cu potențiale consecințe juridice pentru statul român. În prezent, cadrul legislativ național privind gazele naturale nu include prevederi clare referitoare la producția, injectarea în rețea, comercializarea, importul sau exportul biometanului. Această lacună juridică generează incertitudine pentru investitori, blochează accesul la infrastructura de gaze și împiedică operatorii rețelelor de transport și distribuție să dezvolte proceduri și obligații clare de preluare a biometanului. Lipsa unui cadru normativ specific afectează grav capacitatea României de a dezvolta acest sector strategic și contravine angajamentelor asumate la nivel european.
2.2 Descrierea situației actuale În prezent, absența unor reglementări naționale care să definească în mod expres statutul juridic al biometanului ca produs energetic, condițiile de producere, injectare în rețelele de transport și distribuție, regimul de calitate și măsurare, precum și drepturile și obligațiile operatorilor implicați a generat un vid legislativ care împiedică operaționalizarea proiectelor de producție de biometan și

integrarea acestora în infrastructura existentă de gaze naturale. Această lacună legislativă se traduce în imposibilitatea emiterii de avize tehnice de racordare adaptate instalațiilor de injecție a biometanului, lipsa procedurilor de preluare a volumelor injectate, incertitudine contractuală privind comercializarea gazului produs și absența unui regim clar de responsabilități tehnice, ceea ce conduce, în mod practic, la blocarea adoptării deciziilor finale de investiție de către operatorii economici interesați. În consecință, deși există resurse biodegradabile disponibile și inițiative investiționale anunțate, acestea nu pot fi implementate în condițiile actuale ale cadrului normativ, sectorul biometanului neputând funcționa în lipsa unor reguli clare de acces la infrastructură și de operare pe piața gazelor naturale.

Potrivit Legii nr. 123/2012, producătorilor de gaze naturale tradiționali li se recunoaște dreptul de a percepe tarife pentru racordarea terților la conductele de alimentare din amonte și dreptul de a percepe un tarif pentru operarea obiectivelor, dacă părțile nu convin altfel prin contract. Totodată, solicitanții (cum ar fi: distribuitori sau clienți industriali cu un consum mai mare de 100.000 MWh) sunt cei care solicită racordarea la conductele din amonte care aparțin producătorilor tradiționali în vederea alimentării cu gaze naturale. În aceste condiții, pentru realizarea lucrărilor de racordare la conductele din amonte conform legislației în vigoare producătorul are dreptul să perceapă tarife de racordare și, după caz, tarife de operare a obiectivelor rezultate în urma lucrărilor de racordare.

În absența unor reglementări specifice care să definească statutul biometanului ca produs energetic, condițiile de racordare la rețelele de gaze naturale, regimul de măsurare și calitate, precum și drepturile și obligațiile părților implicate, nu sunt create premisele juridice necesare pentru apariția și funcționarea producătorilor de biometan pe piața națională, ceea ce blochează în mod efectiv dezvoltarea acestui sector. Deși atât producătorii de gaze naturale, cât și producătorii de biometan contribuie la alimentarea sistemului energetic, este esențial de subliniat diferența de natură juridică și operațională dintre acestea.

Producătorul de gaze naturale este încadrat în segmentul amonte, desfășurându-și activitatea deopotrivă în temeiul Legii nr. 123/2012 și al Legii nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 238/2004 resursele de petrol situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre, delimitat conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român. În sensul aceleiași legi, petrolul reprezintă substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țiței și condensat, iar gazele naturale cuprind gazele libere din zăcămintele de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din capul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția amestecurilor de gaz condensat. În condiția în care potrivit art. 30 alin. (1) al Legii nr. 238/2004 concesionarea operațiunilor petroliere se realizează prin acord petrolier, încheiat de autoritatea competentă și de reglementare cu persoane juridice române sau străine și art. 57 care statuează faptul că executarea de operațiuni petroliere fără permis sau acord petrolier constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, toți producătorii de gaze naturale sunt titulari ai unor acorduri petroliere în baza cărora au obligația de plată către bugetul de stat a unei redevențe petroliere stabilită în conformitate cu art. 49 a aceleiași legi.

Astfel, activitatea producătorului de gaze naturale este reglementată printr-un acord petrolier, act juridic cu caracter concesionar, care conferă titularului dreptul de explorare, dezvoltare și exploatare, dar și obligația de a finanța și opera infrastructura specifică, inclusiv conductele colectoare și conductele din amonte utilizate pentru evacuarea producției către Sistemul Național de Transport („SNT”). Astfel, dacă producătorul de gaze dorește conectarea la SNT, acesta, conform legislației în vigoare, suportă costurile de racordare.

Pe plan opus cu situația descrisă mai sus, în cazul producătorului de biometan, acesta este cel care solicită racordarea facilității sale de producție la obiectivele sistemului din aval, producătorul de biometan fiind cel care are calitatea de solicitant de racordare. Prin urmare, solicitanții au interesul

de a se racorda la conductele din amonte aparținând producătorilor de gaze naturale în vederea alimentării cu gaze naturale, iar în cazul producătorilor de biometan aceștia au interesul de a se racorda la sistemul din aval pentru a-și putea valorifica cantitățile de biometan.

În ceea ce privește principiul de eficiență economică prevăzut la art. 151 din Legea nr. 123/2012, fiecare operator de distribuție sau operatorul de transport este responsabil de asigurarea pe termen lung a capacității sistemului de a satisface cereri rezonabile de distribuție/transport a gazelor naturale. Cu toate acestea, participarea operatorului de distribuție și/sau operatorului sistemului de transport la finanțarea lucrărilor necesare pentru conectarea facilității de producție biometan la obiectivele sistemului din aval nu se justifică nici prin prisma principiului eficienței economice stipulat în Legea Energiei și reglementat ulterior prin Ordinul ANRE nr. 7/2022 pentru aprobarea Regulamentului privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale întrucât întrucât mecanismul de determinare a eficienței economice a investițiilor, astfel cum este prevăzut în reglementările ANRE și în modelul de calcul aferent, are ca fundament creșterea volumelor de gaze naturale distribuite și transportate către consumatori finali, respectiv majorarea veniturilor reglementate ale operatorilor de rețea, criterii care nu sunt îndeplinite în cazul racordării unei facilități de producție de biometan care prin injecție înlocuiesc cantităților de gaze naturale vehiculate în rețelele de distribuție și/sau în rețeaua de transport și nu generează o creștere a consumului de gaze naturale. Având în vedere că racordarea facilităților de producție a biometanului nu generează creștere de consum și nu justifică investiții sistemice în rețelele de gaze, este necesar ca aceste costuri să fie suportate de producători, evitându-se transferul lor în tarifele plătite de consumatori. De asemenea, principiu eficienței economice este inaplicabil în situația de față având în vedere că biometanul va fi consumat de către clienții care au solicitat anterior racordarea la sistemul de distribuție pentru alimentarea cu gaze naturale (clienți pentru care s-a efectuat un calcul de eficiență, cu ocazia racordării acestora la gaze naturale), întrucât nu există volume suplimentare distribuite de către operatorul de distribuție, urmare a înlocuirii, în raport de unu la unu, a unor volume de gaze naturale cu cele de biometan. În condițiile în care clienții sunt racordați la rețea, prin soluția de alimentare existentă este asigurată cantitatea de gaze necesară acestora pentru consum, iar noua infrastructură necesară pentru vehicularea biometanului nu este solicitată de către clienții finali, ci de către producătorul de biometan și, prin urmare, socializarea costurilor de racordare ar conduce la încălcarea.

Situația producătorilor de biometan nu este comparabilă nici cu cea a solicitanților de racordare la sistemele de distribuție a gazelor naturale și nici cu cea a solicitanților de racordare la SNT, respectiv clienți casnici, noncasnici, instituții publice sau consumatori industriali. În cazul acestora din urmă, solicitarea de acces și racordare are ca scop alimentarea cu gaze naturale pentru consum propriu sau pentru desfășurarea activităților economice, cu efect direct în creșterea volumelor de gaze distribuite și transportate prin rețelele existente, ceea ce justifică din perspectiva eficienței economice realizarea de investiții sistemice de către operatorii de distribuție și de transport.

Prin contrast, producătorii de biometan solicită accesul la sistemele de distribuție sau de transport exclusiv în scopul injectării și comercializării gazului produs către clienți deja racordați la aceste sisteme, fără a genera o creștere a cererii de consum de gaze naturale. În consecință, racordarea facilităților de producție a biometanului nu produce beneficiile economice sistemice avute în vedere de cadrul actual de reglementare, fiind fundamental diferită de racordarea consumatorilor finali atât în rețelele de distribuție, cât și în SNT. Mai mult, producătorii de biometan pot alege locația de producție în funcție de disponibilitatea resurselor biodegradabile, spre deosebire de producătorii de gaze naturale, ale căror amplasamente sunt determinate de localizarea zăcămintelor, ceea ce conduce la lucrări de racordare punctuale.

Strategia Energetică aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2024 stabilește, la nivelul anului 2030, un obiectiv de 5% biometan din volumul gazelor transportate prin SNT și sistemul de distribuție al gazelor naturale.

Dezvoltarea proiectelor de producție a biometanului presupune un orizont de timp de aproximativ 4–5 ani, incluzând etapele de autorizare, finanțare, construcție și punere în funcțiune. În prezent, lipsa unui cadru legislativ specific care să reglementeze producerea și injectarea biometanului în rețelele de gaze naturale blochează inițierea proiectelor și adoptarea deciziilor finale de investiție.

Având în vedere durata îndelungată de implementare, orice amânare a intervenției legislative reduce ireversibil intervalul disponibil până în anul 2030 pentru dezvoltarea unor capacități relevante de producție, cu efecte economice negative imediate. În aceste condiții, situația nu suportă amânare, iar reglementarea prin procedura legislativă obișnuită nu ar permite remediarea într-un termen util a blocajelor existente. Există o fereastră reală de oportunitate economică: un studiu al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare arată că România are un potențial anual de 501 ktep de biometan. Această cantitate ar putea acoperi circa 5,5% din consumul național de gaze naturale la nivelul anului 2024 și 5% din consumul prognozat de gaze naturale prevăzut în PNIESC actualizat (110 TWh), provenind exclusiv din resurse locale – deșeuri agricole, dejecții și resturi vegetale. Aceste valori au fost menționate inclusiv în Strategia Energetică, care prevede un obiectiv de amestec a gazului natural cu biometan de 5% în 2030 și 10% în 2050.

În prezent, planuri de afaceri anunțate public vizează dezvoltarea unor proiecte care pot asigura o pondere de aproximativ **1,5% biometan în consumul total de gaze naturale**. În absența unei intervenții legislative urgente, aceste investiții nu se pot materializa, ca urmare a lipsei unui cadru juridic funcțional pentru producerea și injectarea biometanului în rețelele de gaze.

Având în vedere că, în cadrul sistemului EU ETS, biometanul produs din surse sustenabile este tratat ca având emisii neutre de carbon la ardere, acesta reprezintă o alternativă imediat disponibilă la gazul natural fosil pentru consumatorii care urmăresc reducerea amprentei de carbon și nu pot substitui procesele energetice prin electrificare. Raportat la un consum anual estimat de aproximativ **110 TWh** de gaze naturale și la un factor de emisie orientativ pentru gazul natural de **circa 0,202 tCO₂/MWh**, emisiile asociate acestui consum ar fi de aproximativ **22,2 milioane tone CO₂ pe an**. În aceste condiții, atingerea unei ponderi de **1,5% biometan** ar conduce la o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră de aproximativ **333.000 tCO₂/an**, iar realizarea obiectivului de **5% biometan** ar corespunde unei reduceri de aproximativ **1,11 milioane tCO₂/an**.

În anul 2025, la un preț al certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră situat în intervalul 70-75 euro/tonă CO₂, rezultă un cost suplimentar orientativ de 14-16 euro/MWh aferent exclusiv emisiilor de carbon, cost suportat direct de consumatorii industriali care utilizează gaz natural. În prezent, sectoarele industriale și producătorii de energie care utilizează gazul natural sunt deja supuși obligației de achiziționare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul sistemului EU ETS, ceea ce generează costuri directe și semnificative asupra activităților economice. În absența unor alternative tehnice viabile de reducere a intensității emisiilor pe termen scurt și mediu, aceste costuri sunt suportate integral de operatori și se reflectă în creșterea prețurilor de producție și în diminuarea competitivității economiei naționale. Biometanul, având caracter de combustibil regenerabil compatibil cu infrastructura existentă de gaze naturale și cu procesele industriale actuale, reprezintă una dintre puținele soluții disponibile imediat pentru reducerea emisiilor de carbon asociate consumului de gaze naturale.

Prin urmare, substituirea volumelor corespunzătoare cu biometan conduce la o **economie directă pentru consumatorii industriali** de aproximativ:

- **4,7-5,3 milioane euro/an** pentru o pondere de **1,5% biometan** în consumul național (circa 1,65 TWh/an);
- **15,4-17,6 milioane euro/an** pentru o pondere de **5% biometan** (circa 5,5 TWh/an), exclusiv din evitarea costurilor aferente certificatelor de emisii.

În absența unui cadru legislativ care să permită producerea și injectarea biometanului în rețelele existente, aceste economii nu pot fi realizate, iar consumatorii industriali rămân expuși integral costurilor EU ETS, cu impact economic negativ imediat asupra competitivității economiei naționale. Integrarea biometanului contribuie astfel direct și cuantificabil la decarbonarea sectoarelor

industriale și energetice dependente de gazul natural, cu efecte imediate asupra reducerii costurilor asociate certificatelor de emisii de carbon. În acest context, întârzierea reglementării accesului biometanului la infrastructura existentă nu reprezintă doar o problemă de dezvoltare a unui nou sector energetic, ci generează un dezavantaj competitiv actual pentru industria românească față de operatorii din statele membre în care biometanul este deja integrat în sistemele energetice. De asemenea, obiectivele asumate de România nu pot fi atinse fără intervenție legislativă imediată care va permite și demararea procesului de accesare a fondurilor Europene.

La nivel european, conform European Biogas Association (EBA), producția combinată de biogaz și biometan a ajuns la 22 miliarde m³/an, contribuind la economii de 60 milioane tone CO₂ echivalent și generând aproximativ 250.000 de locuri de muncă verzi, sprijinite de peste 8.000 de actori industriali. Raportat la potențialul României, estimat la circa 2 miliarde m³ de biometan/an până în 2030 de către o analiză a Comisiei Europene, România ar putea crea între 20.000 și 25.000 de locuri de muncă directe și indirecte, în special în zonele rurale. Aceste locuri de muncă vor acoperi atât operarea și întreținerea unităților de producție, cât și logistica aprovizionării cu materii prime, contribuind la diversificarea și stabilizarea economiei locale.

În Europa, sectorul biometanului a înregistrat o creștere substanțială în ultimii ani, ceea ce reflectă atât potențialul tehnologic, cât și interesul investițional pentru această sursă regenerabilă de gaze. Conform European Biomethane Map 2025, realizată de Gas Infrastructure Europe și European Biogas Association, la mijlocul anului 2025 existau 1.678 de instalații de producție de biometan operaționale în 25 de state europene, marcând o creștere semnificativă față de anii precedenți și consolidând un sector emergent în tranziția energetică europeană. Dintre acestea, peste 85 % sunt deja conectate la rețeaua de gaze naturale, ceea ce subliniază integrarea efectivă a biometanului în infrastructura existentă de transport și distribuție.

Ritmul ridicat de instalare a noilor facilități și diferența de ritm de dezvoltare între piețele europene evidențiază impactul pozitiv al unui cadru legislativ clar și predictibil. În absența unui astfel de cadru la nivel național, România riscă să rămână în urmă comparativ cu statele membre, ceea ce ar afecta capacitatea de atragere a investițiilor, de dezvoltare a pieței și de contribuție reală la decarbonizarea sistemului energetic.

Așadar apare ca necesară adoptarea, de urgență, a unor reglementări pe calea ordonanței de urgență care să instituie un cadru legislativ clar, stabil și favorabil pentru dezvoltarea și integrarea biometanului în infrastructura de gaze naturale, în vederea atingerii obiectivelor asumate la nivel național și european și prevenirii consecințelor negative asupra mediului, economiei, domeniului energetic și finanțelor publice.

2.3 Schimbări preconizate

Prezentul act normativ completează cadrul legal necesar pentru facilitarea producerii, injectării, transportului și comercializării biometanului și prevede o serie de modificări esențiale pentru eficientizarea și alinierea legislației naționale la obiectivele strategice și directivele și regulamentele europene. În principal, se propune modificarea Legii nr. 123/2012, dar și:

La articolul 98, alineatul (2) se modifică pentru a introduce biometanul în cuprinsul titlului 2 al Legii nr. 123/2012.

La articolul 100, punctul 11 se modifică pentru a alinia definiția biogazului prevăzută în legislația națională,

La articolul 100, punctul 12 se modifică pentru a reflecta mai exact realitatea tehnică a sectorului de gaze, unde accesul se realizează prin injecție în rețelele de transport și/sau distribuție gaze naturale,

La articolul 100, punctul 32 se modifică pentru a extinde definiția “conductă de alimentare din amonte” pentru a include instalațiile de producere, permițând astfel preluarea și transportul biometanului în amonte.

La articolul 100, punctul 32¹ se modifică pentru a extinde definiția “conductă de distribuție” pentru a include instalațiile de producere a biometanului ca puncte de preluare, pentru a permite injectarea

acestui în rețeaua de distribuție în condiții legale clare. **La articolul 100, punctul 59 se modifică** pentru a permite includerea instalației de injecție a biometanului în categoria obiectivelor din sectorul gazelor naturale pentru alinierea ulterioară cu dispozițiile din cadrul secundar de reglementare al autorizațiilor și licențelor pentru biometan.

La articolul 100, punctul 67 se modifică în vederea includerii activităților specifice de producție/furnizare/cumpărare/stocare de biometan în definiția operatorului economic din sectorul gazelor naturale,

La articolul 100, punctul 76 se modifică pentru a completa definiția racordului pentru a include explicit conexiunea instalațiilor de injecție a biometanului la sistemele din aval, asigurând integrarea acestora în infrastructura de gaze naturale.

La articolul 100, se introduce un nou punct, pct. 93 definește instalația de injecție a biometanului, introducerea aceste definiții este necesară pentru a reglementa clar condițiile tehnice de racordare a biometanului în rețelele de gaze naturale.

La articolul 118 se introduc două noi alineate (2²)-(2³) care acordă dreptul titularilor licențelor pentru furnizare și trading de gaze naturale să comercializeze și biometan.

La articolul 119 se modifică punctul 2 litera c) și punctul 3 litera f) și se completează punctul 3 cu o nouă literă d¹) dispozițiile privind activitățile supuse autorizării/licențierii, în vederea includerii explicite a activităților aferente biogazului și biometanului.

La articolul 123, alineatul (1) se modifică pentru a delimita clar producătorii de gaze naturale de producătorii de biometan, care vor fi reglementați distinct prin noul articol 123¹, pentru asigurarea unui cadru juridic specific și adecvat fiecărei activități întrucât din considerente tehnice producătorii de biometan nu pot respecta obligațiile producătorilor de gaze naturale prevăzute la art. 124. Definirea producătorilor de biometan este necesară pentru a permite dezvoltarea acestor tip de proiecte.

Se introduce articolul 123¹, pentru a introduce definiția producătorilor de biometan.

Se introduce un articol nou, art. 124¹, astfel la alin. (1) sunt introduse obligațiilor producătorilor de biometan având în vedere specificul distinct al activității de producere și injecție a biometanului față de producția de gaze naturale, precum și necesitatea reglementării explicite a responsabilităților tehnice și financiare aferente injectării acestuia în sistemele de transport și distribuție a gazelor naturale. La alin. (2) sunt introduse drepturilor producătorilor de biometan referitoare la comercializarea biometanului, accesul și racordarea la rețelele de gaze naturale, precum și relația operațională cu operatorii de sistem, în concordanță cu particularitățile acestei activități.

La articolul 125, alineatul (5) se modifică pentru a include instalațiile de injecție a biometanului ca puncte de delimitare față de SNT, astfel se permite injecția biometanului în SNT.

La articolul 130 alineatul (1) se introduce o nouă literă, lit. v), astfel se introduce obligația operatorului de transport de a soluționa cererile de racordare ale instalațiilor de producere a biometanului, asigurând accesul acestora la SNT.

La articolul 130 alineatul (2), litera c) se modifică pentru a include biometanului în atribuțiile de siguranță operațională ale operatorului de transport, în vederea protejării integrității și funcționării SNT în aceleași condiții ca pentru gazele naturale.

La articolul 130 alineatul (2), se completează drepturile operatorului de transport pentru a permite controlul calității, parametrilor tehnici și continuității injecției biometanului, asigurând exploatarea sigură și stabilă a SNT.

La articolul 134 alineatul (3), litera a) se modifică pentru a preciza în mod expres că delimitarea prin stația de reglare-măsurare-predare este aplicabilă exclusiv producătorilor de gaze naturale, având în vedere că această configurație tehnică nu este specifică instalațiilor de producere a biometanului.

La articolul 134 alineatul (3) se introduce o nouă literă, lit. a¹), în vederea stabilirii punctului de delimitare dintre instalația de injecție a biometanului și sistemul de distribuție.

La articolul 138 alineatul (1) se completează obligațiilor operatorului de distribuție pentru a permite injecția biometanului în rețelele de distribuție de gaze naturale, pentru a adapta capacitatea sistemului de distribuție în vederea preluării biometanului și pentru a delimita responsabilitățile de operare aferente acestei activități.

La articolul 138 alineatul (2) se completează drepturilor operatorilor de distribuție pentru a permite controlul calității biometanului, gestionarea întreruperilor planificate sau neplanificate ale sistemului și protejarea funcționării în siguranță a rețelelor de distribuție.

La articolul 148 alineatul (2) se introduc două noi litere, lit. h) și i), lit. h) introduce producătorii de biometan în categoria solicitanților pentru racordarea la conductele din amonte și la sistemul de transport și lit. i) introduce o nouă categorie de solicitanți, respectiv operatorilor economici care prelucrează gazele naturale din sondele producătorilor titulari de acorduri petroliere care nu sunt racordate la sistemul de transport și nici la sistemele de distribuție în vederea valorificării, în condițiile legii, pentru a oferi o alternativă la arderea la faclă, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2024/1787 privind reducerea emisiilor de metan și cu obiectivele de protecție a mediului.

La articolul 151, alineatul (1) se modifică pentru corelarea obligațiilor de investiții ale operatorilor de rețea cu principiul eficienței economice. Având în vedere că racordarea instalațiilor de producere a biometanului nu determină creșterea consumului de gaze naturale și nici majorarea volumelor distribuite sau transportate către utilizatorii finali, întrucât biometanul înlocuiește volume deja livrate prin infrastructura existentă, finanțarea extinderilor de rețea din tarifele reglementate este nejustificată din punct de vedere economic. Totodată, producătorii de gaze naturale tradiționali suportă deja costurile infrastructurii necesare evacuării producției proprii în temeiul regimului concesionar aplicabil activităților din amonte prevăzut la art. 2 alin. (7) din Legea nr. 238/2004. Prin urmare, stabilirea obligației producătorilor de biometan de a suporta costurile de racordare asigură tratament echitabil între categoriile de producători și previne transferul nejustificat de costuri către consumatorii finali.

La articolul 151, alineatul (1²) se modifică pentru asigurarea coerenței cu regimul de racordare stabilit la alin. (1) pentru producătorii de biometan. Întrucât clienții finali sunt deja racordați la rețelele de transport și distribuție, iar biometanul injectat în sistem înlocuiește, în raport de unu la unu, volumele de gaze naturale deja livrate prin infrastructura existentă, racordarea facilităților de producție nu generează o creștere a consumului, astfel nu se poate aplica principiul eficienței economice. În aceste condiții, aplicarea mecanismului de rambursare și recunoaștere a investițiilor în tarife ar conduce la majorarea nejustificată a tarifelor și, implicit, a facturilor plătite de consumatorii finali. Prin exceptarea producătorilor de biometan de la acest regim se asigură protejarea intereselor consumatorilor finali.

La articolul 151 se introduce un nou alineat, alin. (1³) care are rolul de a transpune în mod clar, la nivel normativ, regimul de racordare specific producătorilor de biometan, stabilit prin alin. (1) și (1²), prin atribuirea acestora a responsabilității integrale pentru realizarea infrastructurii necesare injectării în sistemele din aval. Având în vedere că facilitățile de producție a biometanului se racordează la rețele existente care deservește deja clienți finali și că volumele injectate substituie cantități de gaze naturale deja transportate și distribuite, lucrările realizate nu determină extinderi justificate conform principiului de eficiență economică. În acest context, suportarea costurilor de către producători reflectă principiul echității economice și evită transferul poverii financiare către consumatorii finali.

La articolul 151 se introduc cinci noi alineate, alin. (5)-(9), în vederea instituirii cadrului legal necesar implementării schemelor de sprijin pentru finanțarea proiectelor de producere a biometanului, inclusiv a lucrărilor de racordare aferente, prin ministerul de resort, cu respectarea legislației naționale și europene în materia ajutorului de stat.

Totodată, se reglementează regimul juridic al activelor realizate pentru racordarea facilităților de producție de biometan la sistemele de distribuție și transport, stabilindu-se predarea acestora în exploatarea operatorilor de rețea și tratamentul lor tarifar, precum și excepțiile aplicabile în cazul înlocuirii unor obiective existente.

De asemenea, se instituie reguli privind evitarea cumulului nepermis al schemelor de sprijin și se stabilește sursa de finanțare a măsurilor, respectiv fonduri externe nerambursabile și/sau rambursabile.

Se propune modificarea a **Ordonanței de urgență nr. 163/2022** prin actualizarea definiției biogazului prevăzută la **art. 2 pct. 30** și prin introducerea definiției biometanului la **art. 2 pct. 81**.

La nivelul statelor membre ale Uniunii Europene, astfel de mecanisme financiare pentru susținerea producției de biometan s-au concretizat sub diferite forme, în funcție de opțiunea, capacitățile și particularitățile fiecărui stat membru, fără a se putea contura o abordare unitară în privința schemelor de susținere a producției de biometan sau de suportare a costurilor aferente racordării capacităților de biometan. De altfel, la nivelul UE, 4 state membre cu activitate relevantă în domeniul producției de biometan (Spania, Danemarca, Lituania și Ungaria) au ales modelul de afaceri promovat prin proiectul de act normativ, în sensul în care producătorul de biometan suportă integral costurile aferente pentru conectarea între facilitatea de producție biometan și obiectivele sistemului din aval respectiv costuri cu instalația de injecție, racordul propriu zis la sistemul de distribuție și modificări ale sistemului de distribuție (după caz, dacă se impun în urma analizei tehnice) pentru a putea asigura capacitatea solicitată de producător.

Monitorizarea implementării proiectului de act normativ va fi realizată de ANRE, în baza atribuțiilor sale legale de supraveghere a pieței gazelor naturale. Sistemul de raportare și monitorizare este deja funcțional prin machetele de raportare lunară și anuală obligatorii pentru operatorii economici din sectorul de gaze naturale.

Datele necesare vor fi colectate și centralizate de ANRE, utilizând machetele de raportare existente pentru sectorul de gaze naturale, precum și raportările operatorului sistemului de transport și ale operatorilor sistemului de distribuție privind volumele injectate în sistemul de transport și în sistemele de distribuție. Evaluarea se va realiza periodic, iar rezultatele vor fi incluse în rapoartele oficiale privind monitorizarea pieței gazelor naturale.

Pentru evaluarea rezultatelor proiectului de act normativ se vor urmări în special:

- capacitatea instalată de producție de biometan;
- volumele de biometan injectate anual sau lunar în SNT și/sau în rețelele de distribuție;
- numărul de operatori economici activi în sector.

Contextul macroeconomic actual, caracterizat prin intrarea României în recesiune tehnică la începutul anului 2026, coroborat cu blocarea unor investiții private relevante în domeniul biometanului din cauza absenței cadrului normativ, configurează o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, întrucât fiecare întârziere prelungește perioada de nevalorificare a capitalului privat și accentuează efectele contracției economice.

2.4 Alte informații *)

Proiectul de act normativ nu face referiri la acest subiect.

Secțiunea a 3-a: Impactul socioeconomic **)

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Beneficii

Adoptarea prezentului act normativ are ca efect principal instituirea unui cadru juridic clar și predictibil pentru producerea, injectarea, transportul și comercializarea biometanului, cu următoarele beneficii:

- Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a costurilor aferente EU ETS: utilizarea biometanului (tratăată ca emisii neutre la ardere în cadrul EU ETS, cu respectarea criteriilor aplicabile) permite substituirea parțială a gazului natural fosil și, implicit, diminuarea obligațiilor de achiziție a certificatelor de emisii de către operatorii industriali și producătorii de energie care utilizează gaz natural. La un preț al certificatelor în anul 2025 de 70-75 euro/tonă CO₂ și un

factor orientativ de 0,2 tCO₂/MWh pentru gaz natural, costul carbonului este de ordinul 14-16 euro/MWh, ceea ce se reflectă direct în competitivitatea industriei.

- Dezvoltarea unei piețe funcționale pentru biometan și valorificarea resurselor locale: clarificarea statutului biometanului, a condițiilor de injectare și a obligațiilor părților implicate permite transformarea resurselor biodegradabile (deșeuri agricole, dejecții, resturi vegetale, nămoluri) într-un produs energetic cu valoare adăugată, cu efecte pozitive asupra economiei circulare și mediului.
- Consolidarea securității energetice și utilizarea eficientă a infrastructurii existente: biometanul, având caracteristici compatibile cu infrastructura de gaze naturale, poate fi transportat și distribuit prin rețelele existente, contribuind la diversificarea surselor și la reducerea dependenței de importuri, fără a impune investiții publice sistemice în infrastructură.
- Creșterea predictibilității investiționale: prin eliminarea lacunelor legislative și stabilirea unui regim clar privind racordarea/injectarea, actul normativ reduce riscul de blocaje administrative și facilitează adoptarea deciziilor finale de investiție, cu efecte pozitive asupra dezvoltării economice (investiții private, locuri de muncă, lanțuri locale de aprovizionare).

Costuri

Intrarea în vigoare a actului normativ nu implică instituirea unor noi cheltuieli bugetare semnificative, întrucât:

- Nu se instituie o schemă de sprijin financiar prin prezentul act normativ, iar mecanismele de finanțare publică (dacă vor fi avute în vedere ulterior) fac obiectul unor acte normative distincte, cu evaluări specifice de impact bugetar.
- Nu se creează structuri administrative noi și nu se introduc atribuții care să necesite suplimentarea de personal sau resurse financiare pentru autoritățile publice. Monitorizarea și raportarea se realizează prin mecanismele deja existente la nivelul ANRE și al operatorilor de transport/distribuție.
- Costurile de conformare sunt suportate de operatorii economici interesați, în special de producătorii de biometan, constând în costuri de proiectare, autorizare, realizare a instalației de injecție și a racordului dintre facilitatea de producție și obiectivele sistemului din aval, precum și costuri privind îndeplinirea cerințelor tehnice și de calitate. Aceste costuri sunt inerente dezvoltării oricărui proiect de producție și sunt reflectate în planurile de afaceri ale investitorilor.
- Se evită transferul nejustificat de costuri în tarifele reglementate: prin clarificarea regimului de racordare aplicabil producătorilor de biometan, se previne socializarea în tarife a unor investiții punctuale care nu sunt determinate de creșterea cererii de consum, ceea ce contribuie la protecția consumatorilor finali față de majorări nejustificate ale tarifelor de distribuție/transport.

În concluzie, proiectul de act normativ generează beneficii nete (de mediu, economice și de securitate energetică), iar costurile suplimentare sunt, în principal, private și voluntare, aferente inițierii proiectelor de biometan.

3.2 Impactul social

Adoptarea prezentului act normativ va avea un impact social pozitiv semnificativ, prin stimularea dezvoltării sectorului de producție a biometanului și valorificarea resurselor locale biodegradabile, cu efecte directe asupra ocupării forței de muncă, dezvoltării economice locale și reducerii disparităților regionale, în special în mediul rural și periurban.

Conform estimărilor European Biogas Association (EBA), sectorul biogazului și biometanului la nivelul Uniunii Europene, cu o producție anuală de aproximativ 22 miliarde m³, susține în prezent circa 250.000 de locuri de muncă directe și indirecte, de-a lungul întregului lanț valoric – de la colectarea și pretratarea materiilor prime biodegradabile, până la operarea instalațiilor, mentenanță, logistică și servicii conexe.

Raportat la potențialul tehnic al României, estimat la aproximativ 2 miliarde m³ de biometan pe an până în 2030, dezvoltarea acestui sector ar putea genera, în mod proporțional, între 20.000 și 25.000

de locuri de muncă directe și indirecte, cu precădere în zonele rurale, unde se află majoritatea resurselor agricole și zootehnice utilizabile ca materie primă. Aceste locuri de muncă vor include personal pentru operarea și întreținerea unităților de producție, activități de colectare și transport al biomasei, servicii tehnice specializate, precum și activități administrative și comerciale aferente noilor capacități energetice.

Dezvoltarea sectorului biometanului contribuie totodată la diversificarea veniturilor fermierilor și operatorilor agricoli, prin valorificarea dejecțiilor animale, resturilor vegetale și a altor fluxuri biodegradabile care, în lipsa unor soluții de valorificare energetică, reprezintă costuri de gestionare sau surse de poluare. În acest mod, actul normativ sprijină economia circulară și creează surse suplimentare de venit în comunitățile locale. Pe termen mediu și lung, creșterea producției interne de biometan va contribui la reducerea dependenței României de importurile de gaze naturale, cu efecte pozitive asupra securității energetice și stabilității economice, precum și asupra balanței comerciale. Utilizarea resurselor energetice locale reduce expunerea populației și a economiei la volatilitatea prețurilor internaționale ale combustibililor fosili. În plus, prin instituirea unui regim clar de racordare în care costurile infrastructurii necesare injectării biometanului sunt suportate de producători, actul normativ protejează consumatorii finali față de majorări nejustificate ale tarifelor de transport și distribuție, menținând un echilibru social în ceea ce privește accesul la energie.

În ansamblu, impactul social al proiectului de act normativ este unul pozitiv, contribuind la crearea de locuri de muncă durabile, revitalizarea economică a zonelor rurale, valorificarea resurselor locale și consolidarea rezilienței energetice a României.

3.3 Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Proiectul de act normativ nu face referiri la acest subiect.

3.4 Impactul macroeconomic

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Implementarea proiectului de act normativ va sprijini dezvoltarea sectorului de biometan în România. Conform estimărilor European Biogas Association (EBA), la nivel european producția de biogaz și biometan (22 bcm) generează 250.000 de locuri de muncă și economii de 60 Mt CO₂ echivalent. Raportat la potențialul României (~2 bcm/an până în 2030), se pot crea între 20.000 și 25.000 de locuri de muncă directe și indirecte, în special în zonele rurale. Acest lucru va contribui pozitiv la ocuparea forței de muncă, la reducerea dependenței de importurile de gaze naturale și la creșterea PIB-ului prin stabilizarea balanței comerciale și posibile exporturi de biometan.

Proiectul de act normativ instituie cadrul legal care oferă o alternativă la arderea gazului la faclă, care crește disponibilitatea gazelor naturale pentru piețele de gaze și va reduce importurile de gaze naturale. Din punct de vedere macroeconomic, dezvoltarea industriei biometanului va reduce dependența de importurile de gaze naturale, va întări securitatea energetică și, în scenariul în care producția internă depășește consumul, va deschide posibilități de export. Toate acestea se vor reflecta în creșterea PIB-ului și în consolidarea puterii de cumpărare a comunităților rurale, cu efecte pozitive asupra coeziunii sociale și dezvoltării regionale.

3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ instituie premisele dezvoltării unei piețe a biometanului, stimulând competiția în sectorul gazelor și diversificând sursele de aprovizionare. Prin stabilirea unui cadru legislativ clar și predictibil, se asigură condiții egale pentru investitori și se facilitează accesul la finanțări europene și private. Proiectul de act normativ instituie și cadrul legal care va permite Ministerului Energiei să instituie scheme de sprijin pentru a susține producția de biometan, sub rezerva respectării regulilor de ajutor de stat.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Descrierea și estimarea costurilor și beneficiilor directe și indirecte preconizate

Implementarea actului normativ implică investiții inițiale în infrastructura de producție și în conectarea instalațiilor de biometan la rețelele de gaze. Beneficiile directe sunt reprezentate de

valorificarea deșeurilor agricole și a gunoiului de grajd, producerea de energie regenerabilă cu emisii nete zero conform EU ETS și reducerea poluării solului și a apelor. Beneficiile indirecte includ stimularea lanțurilor logistice și industriale conexe (agricultură, transport, servicii de mentenanță), atragerea de investiții private și europene și consolidarea economiei circulare. **Impactul asupra veniturilor populației, ocupării forței de muncă, asupra condițiilor și standardelor la locul de muncă.** Se estimează crearea a aproximativ 20.000 – 25.000 de locuri de muncă directe și indirecte în mediul rural, pe întregul lanț de valoare (colectare, transport, operare, mentenanță). Acest lucru va contribui la creșterea veniturilor populației, la stabilitatea economică regională și la reducerea disparităților urban-rural. Noile unități de producție vor respecta standardele europene de siguranță și mediu, asigurând condiții adecvate de muncă și o mai bună integrare a forței de muncă locale.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător

Implementarea prezentului act normativ va contribui semnificativ la protejarea mediului prin armonizarea măsurilor de promovare a energiei regenerabile cu obiectivele naționale și europene de mediu. În acest context, se conturează următoarele efecte pozitive:

- **Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră:** Clarificarea cadrului normativ privind biometanul are ca scop încurajarea utilizării resurselor regenerabile din deșeuri organice, în conformitate cu principiile economiei circulare. Măsura contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și sprijină atingerea țintelor climatice asumate de România în contextul Pactului Verde European.
- **Îmbunătățirea calității aerului:** Valorificarea energetică a deșeurilor organice prin producerea de biometan contribuie la îmbunătățirea calității aerului prin reducerea emisiilor de substanțe poluante și a mirosurilor asociate depozitării necontrolate a materiei prime. Măsura are un impact pozitiv asupra sănătății publice, cu precădere în zonele urbane și industriale, și este aliniată obiectivelor de mediu și sănătate publică ale României.
De asemenea, actul normativ va permite operatorilor economici din sectorul gazelor naturale să preia și să injecteze în rețea gazul natural din sondele izolate. Această abordare este în linie cu prevederile Regulamentului (UE) 2024/1787 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 oferind o alternativă la arderea gazului natural la faclă, aducând beneficii de mediu.
- **Protejarea și conservarea biodiversității:** Măsurile adoptate în actul normativ, prin promovarea unor tehnologii energetice mai puțin invazive, se urmărește minimizarea impactului asupra factorilor de mediu și consolidarea unei tranziții energetice sigure și controlate. Prin utilizarea unor tehnologii conforme cu standardele de siguranță și protecție a solului, apei și aerului, se asigură limitarea impactului asupra mediului înconjurător și facilitarea tranziției către un sistem energetic sustenabil.
- **Gestionarea durabilă a resurselor naturale:** Actul normativ sprijină utilizarea eficientă a resurselor regenerabile, precum biomasa de origine agricolă și deșeurile organice, în scopul producerii de energie, inclusiv biometan. Această abordare contribuie la valorificarea sustenabilă a resurselor existente, fără a încuraja utilizarea lemnului de foc sau a culturilor energetice dedicate, aliniindu-se astfel principiilor economiei circulare și obiectivelor de mediu ale României.
- **Alinierea cu angajamentele internaționale și europene:** Prin încorporarea clară a noțiunii de biometan în cadrul legislativ, actul normativ facilitează îndeplinirea obligațiilor României în materie de protecție a mediului și combatere a schimbărilor climatice, contribuind la dezvoltarea unui mediu sănătos pentru generațiile viitoare.

3.7 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Proiectul de act normativ nu face referiri la acest subiect.

3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile.

Proiectul de act normativ nu face referiri la acest subiect.

3.9 Alte informații

Proiectul de act normativ nu face referiri la acest subiect.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri.*)**

- în mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1 Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
i. impozit pe profit						
ii. impozit pe venit						
b) bugete locale	-	-	-	-	-	-
i. impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	-	-	-	-	-	-
i. contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (din tranzacționarea garanțiilor de origine menționate la art. 19 din proiectul de act normativ)	-	-	-	-	-	-
4.2 Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
i. cheltuieli de personal bunuri și servicii						

b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii		-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
d) alte tipuri de cheltuieli (se va menționa natura acestora)	-	-	-	-	-	-
4.3 Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat	-	-	-	-	-	-
4.3 Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat	-	-	-	--	-	-
b) bugete locale	-	-	-	-	-	
4.4 Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.5 Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.6 Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.7 Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;						

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

Proiectul de act normativ nu face referiri la acest subiect.

4.8 Alte informații

Finanțarea necesară îndeplinirii prevederilor art. 151 alin. (5) din actul normativ, se va realiza prin Ministerul Energiei prin fonduri externe nerambursabile, inclusiv Fondul pentru modernizare. Fondurile specifice aferente îndeplinirii prevederilor actului normative se cuprind în bugetele proprii cu încadrare în bugetele aprobate anual, potrivit legii cu această destinație, de către fiecare dintre instituțiile cu atribuții în domeniu, în raport cu posibilitățile, resursele disponibile și în mod corelat cu termenele de realizare a acțiunilor propuse

Secțiunea a 5-a:

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1 Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

Pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ, este necesară modificarea și completarea legislației secundare în sectorul gazelor naturale.

5.2 Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5.3 Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

5.3.1 Măsurile normative necesare transpunerii directivelor UE

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5.3.2 Măsurile normative necesare aplicării actelor legislative UE

Modificarea legislației naționale pentru a reflecta obiectivele și cerințele stabilite de legislația europeană în domeniul energiei regenerabile și protecției mediului.

5.4 Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Proiectul de act normativ este în conformitate cu hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) relevante în domeniul energiei și protecției mediului, asigurând astfel respectarea jurisprudenței europene și evitarea posibilelor conflicte legale.

5.5 Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

Proiectul de act normativ se aliniază cu angajamentele internaționale asumate de România, inclusiv cele din cadrul Pactului Verde European și acordurilor internaționale privind schimbările climatice și dezvoltarea durabilă.

5.6. Alte informații

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 6-a:

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1 Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

6.2 Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.

Pentru realizarea proiectului de act normativ, s-a constituit un grup de lucru inter-instituțional, sub egida Consiliului Interministerial pentru Schimbări Climatice, din care fac parte: Ministerul

Energiei, Cancelaria Prim-ministrului, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Transgaz, Federația Patronală a Energiei și Federația Asociațiilor Companiilor de Utilități din Energie.

La data de 3 septembrie 2025 a fost publicat pe site-ul Ministerului Energiei proiectul Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul energiei în vederea promovării producerii de biometan, fiind demarată, în același timp, procedura de consultare publică. Astfel, publicul interesat a putut transmite opinii și propuneri cu privire la proiectul strategiei până la data 15 septembrie 2025. La data de 18 septembrie 2025 a fost organizată, în format online, o sesiune de dezbateri publică cu părțile interesate. Toate persoanele participante în cadrul dezbaterii publice s-au putut înscrie prin completarea unui formular publicat în avans pe site-ul Ministerului Energiei, împreună cu anunțul public care a cuprins toate detaliile organizatorice.

În cadrul dezbaterii publice au participat:

- reprezentanți ai asociațiilor de profil precum: ACUE - Federația Asociațiilor Companiilor de Utilități din Energie; FPE - Federația Patronală a Energiei; ACS - Asociația pentru Combustibili Sustenabili; NGVA România - Asociația Gazului Natural pentru Vehicule
- reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale și ai mediului de afaceri.

6.3 Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

6.4 Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative
Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

6.5 Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ - proiectul de act normativ se supune avizării Consiliul Legislativ de către Secretariatul General al Guvernului
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social – proiectul de act normativ se supune avizării Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței – a transmis punct de vedere prin Adresa nr. RG/19519/20.01.2026
- e) Curtea de Conturi

A fost solicitat punctul de vedere al următoarelor instituții publice, autorități și entități implicate:

- Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei,
- S.N.T.G.N. TRANGAZ S.A.

6.6 Alte informații

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

Secțiunea a 7-a:

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1 Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

În procesul de elaborare a proiectului de act normativ au fost îndeplinite procedurile de transparentă instituite prin Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare. Proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul <https://energie.gov.ro/> în data de 3 septembrie 2025. În cadrul procesului de consultare publică, care a avut loc în perioada 3 septembrie – 15 septembrie 2025, Ministerul Energiei a primit 6 propuneri, sugestii și opinii cu valoare de recomandare de la asociații de profil, operatori economici și

organizațiilor neguvernamentale. Propunerile primite din partea, asociațiilor de profil, operatorilor economici, precum și din partea organizațiilor neguvernamentale au fost analizate în cadrul Ministerului Energiei.

Observațiile și propunerile primite de la organizațiile, asociațiile și alte părți interesate pe parcursul procesului de consultare au fost centralizate în Registrul pentru consemnarea și analizarea propunerilor, sugestiilor, opiniilor cu valoare de recomandare și se regăsesc pe site-ul ministerului la adresa: <https://energie.gov.ro/category/transparenta-institutionala/transparenta-decizionala/>. Preluarea sau nepreluarea justificată a acestora a fost publicată prin intermediul Registrului pentru consemnarea și analizarea propunerilor, sugestiilor, opiniilor cu valoare de recomandare. Acestea s-au referit în principal la drepturile și obligațiilor producătorilor de biometan, drepturile și obligațiilor operatorilor sistemului de transport și ai operatorilor sistemelor de distribuție, garanțiile de origine, precum și introducerea unui termen pentru stabilirea parametrilor de calitate ai biometanului.

7.2 Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.

Proiectul de act normativ reglementează măsuri care contribuie la îmbunătățirea efectelor asupra mediului.

7.3 Alte informații

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

Secțiunea a 8-a:

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1 Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

8.2 Alte informații

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

Având în vedere cele prezentate, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, republicată, a fost elaborat proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului *pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul energiei în vederea promovării producerii de biometan*, pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să îl aprobați.

MINISTRUL ENERGIEI

Bogdan–Gruia IVAN

Avizăm favorabil,

VICEPRIM – MINISTRU

Marian NEACȘU

MINISTRUL FINANTELOR

Alexandru NAZARE

**MINISTRUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII
RURALE**

Florin-Ionuț BARBU

**MINISTRUL MEDIULUI, APELOR ȘI
PĂDURILOR**

Diana-Anda BUZOIANU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Radu MARINESCU